

[Stærmose.]

Kr. i Øjeblikket, gælder det, at der i meget høj Grad trænges til en Rationalisering. Jeg vil ikke hermed sige, at den almindelige Familietilskudsordning, der omfatter alle, kan overflødiggøre alle de Ordninger, vi i Øjeblikket har. Det vil være fornuftigt, at man opretholder f. Eks. Skolebespisningen, og for Boligbyggeriets Vedkommende for børnerige Familier opretholder særlige Ordninger frem i Tiden; men det gælder alligevel for de fletse af de nuværende Former for Lettelse af Forsørgerbyrden, at de maa gøres mere fornuftige, mere rationelle. Derfor foreslaar vi en almindelig Tilskudsordning, som vil fordele ca. 200 Mill. Kr. imod de mellem 150 og 165 Mill. Kr., vi nu med de mange forskellige Ordninger fordeler. Vi gaar ind for en Ordning uden nogen Trangsbegrænsning, uden Trangkriterium, fordi vi finder, at den Tanke, at vi i vort Folkefællesskab slutter op om de børnerige Familier, skulde være ganske naturlig i vort danske Folk. Baade for den moralske Styrke, der ligger i Synspunktet, og af praktiske Grunde lægger vi os med dette Forslag paa Linie med Ordninger, der er indført i England, Kanada, Australien, New Zealand. Det er navnlig i Storbritannien og dets Dominions, vi skal hente vore Forbilleder, og ikke i andre Lande, hvor man har blandet en saadan Familietilskudsordning op i Lønssystemet paa en efter vor Mening ganske forkastelig Maade.

Af andre politiske Udtalelser, som jeg gerne ved en Lejlighed som denne vil fremkomme med, er der dette, at vi gaar ind for, at det fremtidige Byggeri her i Landet kommer ind under en fælles Plan. Danmark er ikke større, end at man paa udmærket fornuftig Vis kan gennemføre en Lands- og Byplanlægning, der virkelig er Udtryk for et Helhedssyn. I Øjeblikket er det saadan, at Byplanlægningen foregaar inden for de enkelte Kommuner, og det kunde jo nemt ved mange Eksempler paavises, hvordan disse Byplaner ikke har nogen Forbindelse med hinanden. Det maa være klart for os, at den tilfældige Individualisme, ogsaa den kommunale Individualisme, paa et Omraade som Landets Bebyggelse kan faa meget alvorlige Følger. Derfor gaar vi ind for, at der oprettes et By- og Landsplanministerium med den Opgave at tilrettelægge Landets Trafik og samordne og sammenarbejde Kommunerens Byplaner. Vi anser det for at være et uundværligt Led i Arbejdet for at afskaffe usunde Storbyskvarterer og i Arbejdet for at anlægge nye Byer og udvikle nye Hjem og

nye Arbejdspladser, saadan at Arbejdspladser og Hjem og Frluftsomraader kan komme ind i et nærmere Forhold til hinanden.

Med Hensyn til den fremtidige Skattepolitik er der et Par enkelte Bemærkninger at fremføre fra vor Side. Paa Skattepolitikken anlægger vi det samme Helhedssyn som paa andre Omraader af den økonomiske og sociale Politik. Gennem Skatterne maa Konjunktursvingninger søges bekæmpet. Vi gaar ind for Opretholdelsen af det mangesidige System af forskelligartede Skatter, og inden for dette System foreslaar vi forskellige Ændringer. For det første foreslaar vi Skatten paa Bygninger ophævet, vi foreslaar Grundstigningsskylden forhøjet og foreslaar, at Grundværdistigning, der konstateres ved Salget, udredes af Sælgeren. Desuden foreslaar vi, at Opsparing i et vist Omfang, og i et større Omfang end nu, fradrages i Indkomsten til Gunst for Folk med en jævn økonomisk Position. Vi foreslaar den krigsbetingede Formuestigning beskattet, men den almindelige Merindkomstskat afskaffet. Ligningssystemet skal gøres effektivt, og Bogføringspligt maa indføres gradvis i alle Erhverv. Beskatningen af Nydelsesmidler og Luksus maa udvides, og vi foreslaar Omsætningsafgift paa den Del af Engrosomsætningen, der ikke omfatter de daglige Fornødenheder, og vi foreslaar Indkomstskat til Amterne i Stedet for en Del af den nuværende Ejendomsbeskatning.

Vi har forsøgt ved disse Udtalelser baade af principiel og detailleret Art at give Udtryk for det Helhedssyn for det danske Samfund og for det danske Folk, som vi fra første Færd i vor Virksomhed har handlet ud fra og har prøvet paa et give politisk Formulering. Der er fra den højtærede Statsministers Side udtalt et Ønske om, at den kommende Valgkamp maa blive ført, uden at vi sætter Værdi i det danske Folks Fællesskab over Styr. Jeg tror paa, at de Oplevelser, som det danske Folk har haft i den alvorlige Krigstid og navnlig i den senere Del af Besættelsen, har skabt et Fællesskab, som maa forpligte i den forestaaende politiske Kamp og den fremtidige politiske Virksomhed. Det er med nogen Beklagelse, jeg hører, at der fra forskellig Side fremsættes den Udtalelse, at nu skal vi ud at slaas, men bagefter kan vi være lige gode Landsmænd for det. Der er i disse Udtalelser Tendenser til, jeg vil ikke sige, at det udtrykkes saadan, men der er Tendenser i Retning af dette, at man betragter Landsmandsskabet og vort Folkefællesskab som noget, der ligger uden for den politiske Virk-